

Izhaja vsak četrtek
in velja s poštnino vred
in v Mariboru s pošilja-
njem na dom
za celo leto 3 gld. — kr.
„ pol leta 1 „ 60 „
„ četrť leta — „ 80 „
Naročnina se pošilja
opravništvu v dijaškem
semenišču (Knaben-
seminar.)
Deležniki tisk. društva
dobivajo list brez po-
sebne naročnine.

Slovenski GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Posamesne liste
prodaja knjigar Novak
na velikem trgu
po 5 kr. — Rokopis.
se ne vračajo, nepla-
čani listi se ne spre-
jemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice, če
se natisne enkrat 8 kr.
dvakrat . . . 12 „
trikrat . . . 16 „

Lotimo se krepko volitve v skupini Maribor- Ptuj!

Brž ko je volitev za mestno skupino Maribor-Ptuj itd. bila razpisana, svetovala sta prva slovenska lista „Slov. Narod“ pa „Slovenec“, naj se krepko lotimo volitve, da prodremo ali s svojim slovenskim kandidatom ali pa s takšnim nemškim, kateri Slovincem ni sovražen in ki je ob enem voljen sedanjo prav avstrijsko ministerstvo grof Taaffejevo podpirati. Temu pritrđi tudi „Slov. Gospodar“. Lotimo se volitve! Uzrokov imamo več ko dosta! Enkrat nas Slovencev živi mnogo, mnogo v tej skupini. Stopimo na dan, pokažimo se na političnem odru volitvskem! Ne delajmo se, kakor da bi nas ne bilo! Do sedaj rogovili in razsaja v tej skupini in se šopiri nemško-liberalna, deloma izdajalno-prusačka stranka, sovražna Slovincem, nasprotna verskemu prepričanju katoličanov, pogubna našemu gospodarstvu. Beganje narodov, ščuvanje zoper verske naprave, škilenje v Bismarkovino, oderuštvo, uničevanje kmetov, propadanje obrtnikov, zapravljanje javnih denarjev, 500 milijonov novega državnega dolga, razklanje cesarstva v dve državi (dualizem) in še celo kopico drugih političnih grehov ima ta stranka na svojem rovašu. Vsak pametnjak razvidi, da bi bilo jako nevarno za vso Avstrijo, ako bi se po volitvah ta stranka zopet popnela do prejšnjega gospodarstva. Komur srce za Avstrijo, za njeni obstanek, za uredničenje novega blagostanja krepko bije, ta mora s vso močjo delati na to, da se ta ošabna in pogubna, mnogo umazana in sebična svojat potlači. Mi ne sovražimo Nemcev, mi spoštujemo in visoko čislamo vsakega poštenega in pravico-ljubnega Nemca. Toda zavračali bodemo povsod in vselej tiste nemško-liberalne ščuvanje, tiste nemškutarske odpadnike, kateri nas Slovence vedno zasramujejo ter delajo na naše ponemčenje, a v enem pa še prav hinavsko upijajo: „nemštvo je v nevarnosti“. Ne, v nevarnosti niso Nemci in te s takšnim tatermanom strašiti se reče prave Nemce le žaliti; v nevarnosti je le gospodstvo nemško-

liberalne svojati ali „klike“. In če ta svojat propade, ni nebena škoda, nebena nevarnost, ampak velika korist, velika sreča za vso Avstrijo. Naše cesarstvo ima poleg Nemcev še veliko več jednako-pravnih Slovanov. Nemci in Slovani morajo se sporazumiti, pomiriti, da bodo vsi vzajemno delali za popraviljanje porušenih naših gospodarstvenih razmer, vsi složno in veselo vrstili se okolo cesarskega prestola preuzvišene hiše habsburške v obrambo zoper vsakojake sovražnike. Do tega zaželenega cilja pa pelja edino le odkritosrečno priznavanje zlasti narodnih pravic vsem avstrijskim narodom, ne pa večno ščuvanje in teptanje Slovanov, češ „nemštvo je v nevarnosti“. Sedaj imamo priliko tukaj nekaj storiti. Lotimo se volitve, pomagajmo nemško-liberalne kričače podreti! Pomagajmo vrlo avstrijskej večini državnega zbora do enega glasa več. Podpirajmo z izvolitvijo vladi prijaznega moža ministerstvo grof Taaffejevo, ki si prizadeva Avstrijo urediti na podlagi pravičnosti do vseh jernih narodov! Vsak, ki našim besedam pritrđi in ima volilno pravico, naj se nje tudi posluži!

Lani bilo je v celej skupini 1200 volilcev in 2. Maribor jih je imel 625, Ptuj 160, sv. Lenart 30, Ormož 70, Ljutomer 80, Središče 89, Bistrica 90, Mahrenberg, Muta in Vozenica vkup 90, Slov. Gradec 63. Volit prišlo jih je samo 617. V Mariboru je dobil dr. Duchatsch 210 glasov, v Ptuj 95, v Ormoži 46, v Bistrici 55, v Slov. Gradci 46 vkup 452. Drugi kandidat bil je socijalni-demokrat Wiesthaler in dobil v Mariboru 107 glasov, v Ormoži 15, v Ptuj 5, drugod pa nič. Tretji kandidat baron M. Rast dobil je v Ormoži 20 glasov, v Mariboru 11, v Ptuj 7, drugod pa tudi nebenega. Letos se glasijo do sedaj 4 kandidatje: nemški liberalec dr. Schmiderer, prusački liberalec Reuter, socijalni demokrat Wiesthaler in nemški konservativec g. Franc Bindlechner! Slovenci takrat ne postavimo lastnega kandidata, ker bi to celó brez uspeha bilo. Zato bodemo dajali svoje glase onemu, kateri nam najbolj ugaja, in to je g. Fr. Bindlechner. Njega bodemo volili.

Gospodarske stvari.

Ravnila, katerih se je treba držati, da se dober puter zmede.

II. 6. Smetena se mora tako posnemati, da je nič na mleku ne ostane, pa tudi nič posnetega mleka med smeteno ne povzame. Najboljše se to opravi s plitvimi, spredaj poostrenimi žlicami, ki imajo drobne luknjice, skozi ktere se mleko otekati more. 7. Ako se hoče zelo dober in okusen puter zmesti, se mora sladka smetena mesti. 8. Da se pa tudi smetena v puter zmede, to odvisi od toplote smetene. Sladka smetena se najrajši zmede pri toplini od 10 stop. Cels. Ako je bolj topla, se mora, predno se v pinjo vlije, na tako toplino ohladiti, če pa je mrzlejša, jo je treba zgreti s tem, da se posoda s smeteno v vodo postavi, ki je k večjemu 35 stop. Cels. topla. Smetena se mora vedno mešati, dokler, da pride na gori povedano toploto od 10 stop. Cels. Prilivati mrzle ali tople vode k smeteni v pinjo ne kaže. Težko se potem zmede in tudi puter slabeje postane. Po zimi se mora pinja s toplo vodo izplakniti, da se smetena ne prehladi. 9. Lesene pinje so boljše od onih iz plehovine. Sicer pa so pinje, v katerih se smetena tolče, bije ali vihti, vse dobre, če so le trdno narejene, če se dajo lahko snažiti in če je sploh z njimi lahko delati. Za male navadne potrebe so tolčivne pinje najboljše, za srednje velike potrebe so bitne in vihtne pinje z ravnovažnim, za velike potrebe pa pinje z navpičnim valjarjem najboljše. Za gibanje pinj služi dostikrat vodna moč najbolje. 10. Pinja se sme le do polovice s smeteno naliti. Ne sme se prenašlo goniti in mora vedno ravnomočno biti, dokler da se puter, kakor proso debelo začne od matude odločevati. Najboljše je te kepice s tankim sitom iz pinje jemati in v posebni posodi v večjo kepo zgnjesti. One kepice putra, ki so ob stenah in na pokrovu obvisle, je najboljše z malo brezovo metličico zmetati in zbirati. Matuda se skozi sito precedi in tako vsi delki putra zberó. 11. Kdor več na dober okus ko pa na trpežnost putra gleda, ta mora puter brez vode izgnjesti, kdor pa hoče dalj časa trpežen puter dobiti, ga mora v vodi izprati, kar se najbolje tako zgodi, da se putrova kepa v pinjo zopet nazaj dene, z vodo polije in z naglim vihtenjem puter izpira, dokler da čista voda ne odteka. 12. Puter se ne sme s samo roko gnjesti, ampak z lesenimi loparčki na posebnih gnjetivnih deskah ali pa v gnjetivnih mašinah. 13.

Če se kislja smetena mede, se dobi nekoliko več putra, ki pa nesoljen ni trpežen. Vendar pa smetena ne sme prekislja biti, ne sme dalje ko 1—2 dni pri toplini od 12—15 stop. Cels. stara biti in se mora med tem časom večkrat premešati, posebno če se o raznem času posneta smetena v isti posodi nabira. Kislja smetena se nekoliko toplejša 12—15 stop. Cels. mede, vendar se nekoliko počasneje goni ko pa sladka.

M. Ali kaže deteljo jeseni sejati. Sejanje detelje jeseni se ne more priporočati, ker gotovo mnogo nježnih deteljnih rastlinic po hudem zimskem mrazu konec vzame. Da se pa med deteljo tudi travna semena posevajo, to je gotovo hvale in priporoče vredno.

M. Kako brejo živino krmiti. Breja živina mora mlado, katero nosi, do razvitka in popolne godnosti iznositi. Da to pa tudi v polni meri zamore, je treba, da je krmljenje breje živine obilno in zdravo. Krmljenje mora pa tudi svojemu namenu primerno biti. Le pomislimo, da more mladič v maternem telesu mišice, kosti, tkanino itd. le takrat popolnoma razviti in izobraziti, ako mu potrebnih snovij do tega ne primanjkuje. Te snovi se morajo toraj materi v obilni meri in v zdravem stanu podajati.

M. Kako visoki morajo pa konjski hlevi biti. Visokost konjskih hlevov se ravna deloma po velikosti deloma pa po številu konj, ki imajo v njih stati. Za posamezne konje zadostujejo 3·1 met., za 8—10 konj 3·8—4·1 met. visoki hlevi. Za 30 in več konj morajo hlevi pa že 5—6 met. visoki biti.

M. Konje in sploh živino muh braniti. Da se ta dobrota živini sploh pa vprežni nakloni, je le treba orehovega listja skuhati in dlako živine z njo pomočiti. Posebno velja to okoli nosnic in pod repom storiti. Več se listja na vodi skuha, močnejša je in bolj preganja silno nadležen mrčes. Tudi jajca, ki jih muhe rade živini v kože polagajo, ta tekočina ugonobi.

M. Ali je koristno krompirju krompirjevec porezati. Dokler je krompirjevec še zelen, tudi krompirjevi gomolji v zemlji boljši in debelejši postajajo, toraj ga ne kaže porezovati. Kriva je toraj dobičkarija, zelen krompirjevec porezovati in ga živini polagati; kar se na jedni strani pridobi, to se na drugi pozgubi.

M. Breskvine koščice gre nabirati in po vinogradih zasajati. Zdaj je čas, da se morejo breskvine koščice nabirati. Zadnja leta so pomladanski mrzli deži mnogo breskvinih dreves po vinskih goricah pokončali, tako da so v nekterih skoraj vsa konec vzela in da je zlahtni sad breskve sem ter tje že bela vrana. Sicer se je umno vinogradarstvo zoper nasajanje breskvinih dreves po vinogradih izreklo, vendar pa breskva v vinogradu ne dela škode, ktere njeni okusni in sočni sad, kedar obrodi, ne bi nadomestil. Nabrane koščice se morajo najboljše že zdaj jeseni po vinogradu nasaditi.

M. Premogov pepel dober za vrtno poti. Da vrtni poti prav gladki, ravni in čisti vsega plevela postanejo, v to pripomore prav mnogo premogov pepel, in ni nič boljšega od njega v doseg tega namena. Vrtni poti se najprej obložijo s primernim kamenjem, katero se potem z drob-

nejšim prodeem potrosi. Na to se nasuje jednako merna plast premogovega pepela, ki se potem s težkim valjarjem potlači in poravna. Taki poti so potem nogam prav ugodni.

M. Pomoček zoper podgane, krise ali štakore. Tam, kjer podgane gospodarijo, se morajo listi in korenine one rastline potrositi, ki se ji pravi „pasji jezik“ (*Cynoglossum officinale*). Tudi štupa te rastline, kakor se po lekarnah ali apotekah dobiva, na ona mesta potrošena, kjer so podgane, jih prežene, ker postanejo po nji nekako omamljene.

Dopisi.

Iz Maribora. (Škandal v okrajnem zastopu — g. Bindlechner.) Gospodje Schmiderer-Duchatsch-Girstmajerjevci mislili so, da je sedaj vse v redu zastran 4600 fl. katere so dali v shodu 14 načelnikov okrajnih zastopov Seidlnu darovati. Ali varajo se. Štirinajst zastopnikov mariborskega okraja, namreč gg.: Simon, Kodela, Bindlechner, Badl, dr. Sernee, Šikar, Robič, Lorber, Vajngerl, Vračko, Fluher, Vajksel, Gert, Mohorko in dr. Radaj so podpisali vlogo do načelnika dr. Schmidererja, v katerej zahtevajo po postavi, naj skliče občni zbor okrajnega zastopa, da mu predloži Seidlov račun o „Kreismtu“ v pretresovanje in končno sklepanje o njem, kajti mariborski okraj tirja, kolikor mu od imenovanih 4600 fl. dohaja. Dalje je v imenu mariborskega mesta isto tako župan g. dr. Reiser pismeno protestiral zoper pometanje denarjev na škodo mesta, ki ima tudi delež zahtevati od onih 4600 fl. Slišimo, da bo nekaj jednakega došlo tudi iz Ptuja, Ormoža, Ljutomera in sv. Lenarta. Mislimo, da se bo gospodoma Schmidererju in Duchatschu dovolj glasno zatrobilo, da zamoreta z lastnim denarjem delati, kakor hočeta, ne pa z drugim. — Graška „Tagespost“ je v števil. 244. tako ošabno in zaničevalno oštela kandidata mariborskih konservativnih meščanov, namreč g. Bindlechnerja, da je bilo mnogo gospodov prav razžaljenih. Liberalni list pravi: g. Bindlechner je milar, ki se s politiko ne ukvarja in toraj „Tagespošta“ ne veruje, da bi g. Bindlechner res kandidiral; njegova kandidatura je le „burka“ (Scherz). To je prav ošabno, vrhu tega pa nesramno. Liberalci obrtnike s svojim postavodajalstvom povsod na nič spravljajo, sedaj pa jih še proglašajo za politične nezmožneže in trapeže. Obrtniki bi naj le vrlo dače plačevali, lepo ponižno liberalne dohtarje, profesorje in denarstvene mogotče volili, sicer pa molčali. No, to se utegne sedaj drugače pokazati. Tudi g. Bindlechner radi svojega milarstva in „žajfe“ ni takšen trapež, kakor ga liberalci smatrajo sedaj, ko jim pri volitvi hodi lastno pot. To priznali so davno že mariborski liberalci sami, ker so ga izvolili v mestni zastop in mu tukaj naložili najtežavnejših

poslov. Bil je srenjski svetovalec, odbornik pri hranilnici, odbornik pri špitalskem oskrbništvu, odbornik pri mirodvorskem komisijonu; po smrti plem. Gasteigerja ponujali so mu ravnateljstvo hranilnično, kar je pa odbil. Bil je tudi pri cerkvenem konkurenčnem odboru in sedaj je izvoljen v ključarja stolne cerkve. Mož, kojemu se poveri toliko in takšnih poslov, vendar ni političen trapež. Kot svetovalec kupčijske in obrtnijske zbornice v Gradci je se g. Bindlechner krepko, zvedeno in uspešno uže večkrat v 12 letih potegoval za koristi mariborskih prebivalcev, zlasti obrtnikov. Zraven g. Pfriemerja in g. Leeba imajo se obrtniki celó posebno zahvaliti g. Bindlechnerju, da se je na krepke noge postavila obrtnijska napredovalna šola, ki šteje sedaj 290 učencev. To je velika dobrota, kajti rokodelski fantje se zlasti ob nedeljah lepo učijo, namesto da bi se okolo potepali. A načelnikov namestnik pri nadzorstvu te šole je g. Bindlechner. Njegova poštenost je nedotakljiva. On je premožen meščan, hišni posestnik, milar, posestnik vinogradov in sploh vseskozi neodvisen mož. Da se kaže Slovencem pravičen, da smatra sedanje ministerstvo kot takšno, ki je na najboljši poti nesrečne narode in Avstrijo iz prepada izvleči, kamor so nas nemško-magjarski liberalci strmoglavili, to nam svedoči krepko um, blago srce, katerega nemško-liberalni pisači in kričaši skvariti niso mogli. Ako je kdo v Mariboru vreden, da se mu poveri velevažni posel državnega poslanca, tako je gotovo in v prvej vrsti tudi gosp. Franc Bindlechner. Vsakako bo g. Bindlechner več govoril o potrebah obrtnikov in zemljiških posestnikov, pametneje sodil o političnih razmerah Avstrije, boljše za blagor cesarstva glasoval, kakor njegov prednik in slovenski odpadnik dr. Duchatsch. G. Bindlechner svoje lastne narodnosti gotovo ne bo, kakor ta slovenski odpadnik, grdil in zasramoval. Bindlechner se ne štuli med Slovence kakor Duchatsch med Nemce. On pravi: „jaz sem Nемеc in ostanem Nемеc, a v Avstriji moramo spoštovati tudi druge narode, ker z nami vred nosijo jednaka bremena, privoščiti in pomagati jim imamo do uresničenja njihovih narodnih pravic. Le tako je mir in složnost ohraniti v Avstriji!“ Tako je prav!

Iz Kozjanskega. (Tolovaj Guzaj) bil je ustreljen zvečer 10. septembra t. l. v Jelcah v srenji Dobje. Istega dne sta namreč iz Planine došla ob 4. uri popoldne žandarja Marko Grizold in Jakob Stres ter zapazila moža, oblečenega kot doslužene vojak ali „veterana“. Z 1 moškim in 1 žensko je se od krčme Matevža Dobreta podal v 400 korakov oddaljeno klet. Kmalu stopite osebi iz nje in jo zaklenete za seboj pustivši moža v njej. Sedaj prihitita žandarja in se postavita na stražo. Pol ure je vse tiho. Naenkrat začne mož iz kleti streljati skoz ključnico in luknjo, katero je Guzaj — kajti on je bil — v zid napravil. Ranil je enega žandarja v glavo, drugega v nogo. Žandarja streljata pa tudi v klet in ranita tolovaja na glavi.

Kmalu prideta še 2 žandarja na pomoč in rečeta Guzaju, naj se uda. Toda morivec jima odgovori, da živega ne dobijo v roke. Nekoliko po 6. uri odpre tolovaj dveri, ustrelji s samokresom, a od 3 krogelj zadet v prsa in trebuh padne na znak mrtev. V kleti so našli veliko mesa, kruha, vina, velik lovski nož, revolver in 36 patron. Pravijo, da se je tolovaj pri izstopu iz kleti sam ustrelil v prsa. Bil je gladko obrit, srednje, a krepke postave in kakih 40 let star! Krčmarja Dobreta in njegove domače so zaprli!

Od Pesnice. (Povodenj.) Žalostno je bilo gledati 12. septembra na god Marijinega imena po Pesniškej dolini. Od enega hriba do drugega je bilo vse polno vode po seženj in celo po dva sežnja globoko. V soboto večer je lilo, ne več deževalo in bili smo že pripravljene na povodenj. V nedeljo pridejo prebivalci iz hribov okolo sv. Margjete ležečih do Pesniškega jezera, ter so stali v trumah na gričih in milo gledali k farnej cerkvi, ki je bila na otoku. Večina stoji in gleda dalje časa, potem se vrne zopet na dom, le nekateri pogumnejši so na veliki cesti do kolena visoko deročo vodo pregazili. Tudi ni bilo varno za vsakega. Na god Marijinega imena letos ni bilo v jutro v cerkvi več ko 50 ljudij, pri poznem opravlilu enako malo. Škoda je samo pri tej povodnji neznano velika, ki pa je letos vže tretjokrat. Pokošene otave je voda odnesla samo od enega posestnika okolo 8 voz; kde so pa drugi? Paša se je izvrstna kazala, a zdaj je uničena in blatna, dokler nje ne opere rahli dež ali nova ne doraste, in takrat utegnemo zopet povodenj imeti. Živina pa mora zimsko hrano žreti. Pesnica prosi zopet za reguliranje ali vsaj za odpravo ovinkov in širejo strugo. Pri prvih dveh povodnjih se je letos okolo 8000 fl. dače odpisalo samo v dveh srenjah zaradi poškodovanja. Ko bi se le vsako leto od dače odpisani denarji za popravilo Pesniške struge porabili, s časoma bi veliko pomagalo. A vse zastoj, kmet vboga mrha trpi in se daje še zapeljati, da se sam podpiše zoper reguliranje Pesnice!

Iz Bučkovec. (Ceste.) Vem, da dragi nam „Slov. Gosp.“ rad svoje predale svojim domorodcem odpiraš, da jim naznaniš, kako je tu ali tam. Tudi jaz ti hočem objaviti, kake so občinske ceste pri nas. Peljal sem se neki dan iz Bučkovec v Ljutomer in kaj se mi zgodi? Od Kuršinec do Vogrišovec sem moral poleg voza iti, in tudi na večih krajih bi skoraj trebalo, da bi moral voz iz blata in grabnov vzdigati. Stavim jaz tedaj vprašanje: kje pa je bil dosedanji g. predstojnik, (sedanji še tega ni mogel vravnati), ali on nikoli ni po cesti hodil, da bi videl občinske potrebe? Ali to ni prva potreba občinskega blagostanja? Ko je bila v juniji t. l. tukaj birma, so se morali naš milostljivi knezoškof čez Batjan in Brkovec v Ljutomer peljati, ker je naša cesta tako malopridna. Občinski predstojniki! gledajte na naše obč. ceste,

saj veste, koliko moramo za okr. cesto storiti, kojoj mi le malo potrebujemo.

Anton Karba, kmet.

Iz Št. Ilja pri Velenji. (Letina, — samoumor, — požar). Dasiravno so nam letos razbrzdani elementi dajali nenavadno skušati svoje moči, smo vendar hvala Bogu še pospravili precej in dokaj lepega žitja. Najhujše pozna se 4kratna toča po vinogradih, koji že spomladi niso obetali mnogo, sedaj pa poškodovano grozdje neprestano gnjuje in se suši, pa upamo da bo boljše, kajti vedno deževnega velikega srpana pregнал je krasni in topli kimovec, ki nam sušenje otave znatno pospešuje. — Dne 16. julija t. l. obesil se je Florijan Tratnik posestnik v Podkrajji. K temu strašnemu činu ga je najbrž pripeljalo pomankanje vere in smrt žene, koja mu je nekoliko tednov poprej zapustila 4 popolnoma nepreskrbljene otročiče in preveliko število dolgov. Truplo pripeljali so v tukajšnjo mrtvašnico, v kojoj je ležalo nad 100 ur v strašnej vročini, pričakovaje postavne sodnijske preiskave ali dovoljenja za pokop. Ker pa nobenega ni bilo, pošlje župan služabnika k 4 ure oddaljenej okrajnej sodnji celjskej s prošnjo, da se sme truplo brez odloga pokopati, kajti bati se je bilo zaradi strašnega smradu še večjih nesreč; na to dobi služabnik vendar odlok, naj se truplo preišče „ob nicht eine Gewaltthat vorgegangen ist; konstatirt sich solches nicht, ist die Leiche zu beerdigen“. Lahko se razvidi iz tega, da se slavna okrajna sodnja Celjska ne boji toliko kužnih bolezni, kakor ove „višje oblasti“, ki so zaradi teh prepovedale namenjeni misijon v Skalah blizo Velenja! — Dne 17. velikega srpana ob 5. uri popoldne vnelo se je gospodarsko poslopje g. Matevža Glušiča, posestnika grajščine Schwarzenstein. Ogenj zaneli so najbrž mlatiči, koji so, zagledavši v slami in strehi ogenj vrlo pobegnili, le eden se toliko osrči, da iztrja iz gorečega hleva živino. Nesrečnež bil je zavarovan poprej pri graškej zavarovalnici, a lani je odstopil k banki Slaviji, ter poslopje zavaroval za 1000 fl. Ker je pa od zastopnika (agenta) g. Vodolaka s popisovanjem poslopij pooblaščen „Malecek“ popolnoma neresnično popis poslopja naznanil, bilo je poškodovancu pri cenitvi škode prisojenih le 515 fl. Toraj pazite gospodarji!

Iz Mozirja. (Svečanost sv. Cirila in Metoda). Kakor po drugod smo tudi pri nas dne 18. avgusta slovesno obhajali 50letni rojstveni dan našega svitelega vladarja. Dne 5. sept. pa je tukajšnja čitalnica slavljala tisočletnico slavjanskega jezika in spomin naših slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Ob 10. dopoldne bila je v ta spomin slovesna sv. meša, pri kojoj je peval mozirski pevski zbor. Č. g. M. Strašek so nam pridgali ter v jedernatej besedi govorili o življenji in blagodejnem delovanji naših slavni slovanskih blagovestnikov. Zvečer vršila se je pa v čitalnici slovesnost, koje se je udeležilo odlično število

rodoljubov domačih in vnanjih. Gosp. predsednik Škoflek in potem g. Jos. Kotnik govorila sta o slavnih zaslugah in blagem delovanju sv. Cirila in Metoda. Navdušenost za sveto narodno stvar izraževala se je v raznih nagovorih in nabitnicah, tako da se je slavnost povsem častno in sijajno izvršila. Društvo počastil je tudi pozdravni telegram celjske čitalnice od g. dr. J. Serneca. Pevski zbor se je pri slovesnej sv. meši, pri kojoj nam je zapel lepo pesem v spomin sv. Cirilu in Metodu, in potem pri slavnosti v čitalnici sè svojim petjem pohvalno obnesel. Navdušeni govori, ubrano petje, vrla godba in končno ples zadovoljilo je vse zbrane domoljube, kojim ostane slovesni večer v blagem spominu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Dve slovenski svečanosti, namreč v spomin Kopitarju in Stanku Vrazu, navdušile ste Slovence in spodbudile k novemu pomnoženemu delovanju za narodno prosveto in blagor! Vranski okraj ima uže 4 srenje, ki so sklenole od 1. okt. 1880 naprej uradovati čisto slovenski. Slavne srenje so: Brašlovce, Grajska vas, Reka in sv. Jurij pod Tabrom. V Ljubljano hočejo štajerski in kranjski nemškutarji sklicati velik shod. Slobodno; pomagalo jim ne bode nič! V soboto dne 18. sept. sklicali so mariborski nemško-liberalni volilci ob 8. uri zvečer v Goetzovo dvorano volitvenski shod. Med sklicovalci je tudi gimnazijalni ces. kralj. ravnatelj Gutscher in ces. kralj. ravnatelj realke Frank. — Goriški Slovenci kažejo malo složnosti, a obilico kandidatov; sedaj kandidirajo 3 dohtarji, namreč: dr. Tonkli, dr. Abram in dr. Klodič. — Šolske počitnice so pri kraju, a Slovenci še nič ne vidimo uspehov g. dr. Vošnjakove resolucije gledé na srednje šole. Poslancem bo treba zopet iti v Dunaj trkat. — Ustavoverci uže Poljake lovijo in jim obetajo nebo, mesec in zvezde, ako jim pomagajo grof Taaffejevo ministerstvo podreti. Poljaci pa se delajo glubi vsemu vabljenju nemških liberalcev! — Popravljenе naše vojaške puške streljajo sedaj do 4000 korakov daleč. — Svitli cesar so dokončali vojaške vaje in potujejo sedaj po galiških mestih, 16. došli so v Črnovice na Bukovinskem. — V Zagreb je iz Maribora prišel kardinal Jakobini obiskovat kardinala Mihaloviča; potem je se vrnil v Dunaj nazaj! Hrvatski poslanci se pritožujejo zoper magjarsčino pri telegrafu in pošti. Magjarsko ministerstvo prodava v Vinkovcih krajinske gozde; sedaj hoče dati 50.000 oralov gozda posekati. — V Budimpešti so Magjari tolik hrup zoper Nemce zagnali, da je mestni zastop prepovedal nemški teater. — V Serajevu osnovala je vlada dijaško semenišče za 80 bosenskih dečkov, da se ondi pripravljajo na gimnazije in realke. Podučni jezik je hrvatski!

Vnanje države. Brodovje evropskih veleklad zbrano v Dobrovniku utegne vsaki trenutek odpluti

pred Dulcin, da Turke prisili mesto z okolico do reke Bojane predati črnogorskemu knezu, ki stoji blizu tam imajoč seboj 6000 mož in 8 kanonov. Ko bo to v redu, pride greška reč na vrsto, potem bolgarska, arbanavska in tako bodo zaporedom Turka iz Evrope tiščali, ako kaj nepričakovanega zmes ne pride. Kajti v slučajih, ko bi Angleži ali Rusi šli iz morja na kopno, je baje med našim ministrom Heimerlom in Bismarkom dogovorjeno, da zasede avstrijska vojska Novi-pazar. Toda ruske novine pravijo, da je še več dogovorjenega, ker se je Rusija zopet začela sprijaznjevati z Nemčijo, namreč da Avstrija zasede tudi Albanijo in okrajane do Soluna, ruska armada Carjigrad in Dardanele, Angleži pa sveto deželo in Sirijo. Brez krvi prelitja se to ne bode vršilo. — Rumunski knez hoče sprejeti naslov kralja, a Srbi nameravajo isto uro v Belgradu svojega kneza proglasiti za srbskega kralja. Ruski car mudi se v Livadiji; proti Kitajcem zbira v Kuldži general Kulakovski 12000 mož; v Sibirijo stavijo čez Ural-gorovje v Tjumen železnico in sibirsko mesto Tomsk dobilo je vseučilišče; jeseni pride car v Varšavo mirit nezadovoljnih Poljakov. — Bismark pripravlja za nemško vojsko novo repetir-puško, s katero je mogoče v 24 sekundah 11krat ustreliti. Zastran judov je pa prevarjen. Ti so ga zapeljali, da je ukazal vse v zlatem denarji računati in plačevati, judje so potem nadavek zlatu nagnali in Nemčija mora vsako leto 150 milijonov mark zgubiti za nakup zlata, iz katerega nemške krone kujejo. — Francoski minister Freicinet je iztiral jezuite, a sedaj hočejo uže njega vreči z ministerskega stola; v velikem ocejanu pograbili so Francozi otok Tahiti. — V Neapolu na Italijanskem so verni katoličani vse žile napeli, da so pri volitvi v mestni zastop zmagali in liberalne goljufe in tate od mestne blagajnice odpravili. — V Australiji blizu mesta Sidney našli so velikanske zlate rude; ljudje tropama lomastijo tje, da si zlata naložijo. — Tepeni Ejub-kan je pred Angleži v Afganistanu zbežal v Herat. Angleži bodo nevarno deželo bržčas zapustili in se pomaknili v Indijo nazaj.

Za poduk in kratek čas.

Stanko Vrazova svečanost.

I. Stanko Vraz je se narodil v Cerovci blizu Jeruzalema v Svetinjski fari med Ormožem in Ljutomerom dne 30. junija 1810. Šolan je bil najprvle v Svetinjah potem pa v Ljutomeru, kder je bil njegov ujec M. Jaklin župnik. Gimnazijo študiral je v Mariboru, modroslovje pa v Gradci. Slavni dr. Miklošič bil mu je sošolec. V Gradci našel je več slovenskih mladenčev za povzdigo našega slovenskega slovstva vnetih. Kmalu je bil tudi sam vnet goreče ljubezni do slovanstva tako, da je vse drugo delo popustil in se posvetil edino

le slovanskim modricam. Od l. 1837—40 nabiral je slovenske narodne pesni po Koroškem, Štajerskem in Kranjskem ter se jeseni l. 1838 preselil v Zagreb nadejajoč, da postane hrvatsko-srbski jezik kedaj književni jezik vseh Jugoslovanov. Znanprej pisal je le hrvatski ter postal tajnik „Matiice ilirske“. V tem času izdelal je svoje prekrasne pesniške umotvore. L. 1840 izdal je „Djulabije“, l. 1841 „Glase iz dubrave žerovinske“ in l. 1845 „Gusle in tamburo“. Akopram je Stanko bil visoke rasti in močnega telesa, zbolel je na plučah, začel hirati in je dne 24. maja 1851 umrl v Zagrebu, kder počiva na sv. Jurijeveškem mirodvoru. Stanko Vraz ni zapustil ne žene, ne sina, ne hčeri. Živel je in delal edino le za narod slovanski. Njegove pesni štejejo med najlepše umotvore. To so površni podatki iz življenja onega moža, katerega so letos Hrvati in Slovenci toliko slavno in hvaležno častili in slavili.

Velikanska narodna svečanost se je vršila dne 8. t. m. v krasnem Ceroveci na slovenskem Štajerskem, rojstvenem kraju pesnika hrvatsko-slovenskega, ki je bil s celo dušo vnet za literarno jedinstvo Jugoslovanov. Uže vtorek so prihajali v Ormož gostje iz raznih krajev. Ljubljanski pevci čitalniški ter drugi gostje iz Ljubljane, katerim so se na Pragarskej postaji pridružili gostje iz Samobora; bili so slovesno sprejeti na Ormožkem kolodvoru. Načelnik slavnostnega odbora dr. J. Geršak je z iskreno slovensko besedo pozdravil došlece, potem pa smo se z godbo na čelu napotili v bližnji Ormož. Velika množica ljudij je spremljevala došle goste, na več straneh se je streljalo in lampijoni v raznih barvah so sprevodu razsvitljali pot. Pred Ormožem je stal lep slavolok z napisom: „Vrazovim čestilcem“. Vrlo prijetno minil je večer potem v družbi odličnih slovenskih rodoljubov. Ljubljanskim čitalniškim pevcem napivalo se je mnogo in govorili so razne napitnice dr. Geršak, prof. Krek iz Gradea, prof. Zupan iz Reke itd.

Drugo jutro ob 5. uri dospeli so gostje iz Hrvatske. V mnogem številu je bilo zastopano zagrebško pevsko društvo „Kolo“ in „Sloga“ ter „Hrvatski dom“. Nadalje je bil v znatnem številu zastopan zagrebški ter varaždinski „Sokol“, sisačka „Danica“, karlovska „Zora“, samoborska „Jeka“ in koprivniški „Podravec“. Nadalje so prišli: predsednik „Matiice Hrvatske“ Ivan pl. Kukuljevič, A. Senoa in drugi odborniki „Matiice“ hrvatske. Nadalje od zagrebškega vseučilišča dr. Lorković, Petračić in Marković, potem predsednik hrvatskega „Sokola“ dr. Fon. Zastopal je Matico dalmatiansko direktor Stjepan Buzolič in Fran Despot. K slavnosti sta prišla tudi Srba dr. Popović in dr. Gjorgjevič. Preko 200 osob je iz Varaždina došlo ob 8. uri v jutro z varaždinsko mestno godbo na čelu. Hrvatskih pevcev bilo je nad 100. Iz Koroške so prišli profesor in deželni poslanec Einspieler, župnik Majar in prof. dr. Nemeč. Tudi naš

izvrstni glasbenik dr. Benjamin Ipavec je bil došel iz Gradea. Iz Maribora došli so deželni poslanec g. dr. Radaj in profesorji Majciger, dr. Križanič, dr. Pajek. Do 8. ure je bilo po celem Ormoži čudovito mrgolenje. Iz vseh stranij je več in več ljudstva dohajalo in vozov, v katere so bili vpreženi lepo s trakovi ozaljšani konji. Nekoliko trenutkov po 8. uri pa so se zasedli vozovi in hajd! v Jeruzalem. Da ste videli to dolgo vrsto voz, katerih smo našli blizu 150! Veličastno je veter razgrinjal ponosne trobojnice hrvatskih družtev! Na potu od Ormoža do Jeruzalema sta stala še 2 slavoloka z umnimi napisi. Blizu 2 uri smo se vozili do Jeruzalemskega holmea, na katerem stoji cerkev, in potem se vozovi ustavijo v ravnici pod Jeruzalemom. Na holmci je bilo uže vse polno priprostega naroda iz bližnje ter daljne okolice. Od Jeruzalema kaže se prekrasen razgled; daleč na okrog vidijo se griči z vinogradi. Človek mora obstati ter občudovati krasoto. V Jeruzalemskej cerkvi je imel sv. mešo ranjkega Stanka najboljši prijatelj profesor in zlatomešnik dr. Josip Muršec iz Gradea. Pevci ljubljanski so peli mešo, a Hrvatje ofertorij. Ker je cerkev majhena, moglo je notri priti samo majheno število ljudstva, vsi drugi so ostali zunaj, in teh je bilo, da ne pretiravamo, najmanj 3000 po broji. Po sv. meši se tuji gostje uvrsté in mej sviranjem godbe odrinejo s holmea doli v ravnico, za njimi pa nebrojno število naroda. Iz ravnice pelje pot zopet navzgor na grič in v Cerovec, k rojstvenej hiši Stanka Vraza. Nekoliko korakov pod domom Stanka Vraza je pod krasnim, s cveticami prepletenim slavolokom imejočim napis: „Bratski pozdrav“, slovenski pozdravil došle čestilce Vrazove štajerski deželni poslanec g. Kukovec ter nečak umrlega pesnika, Franjo Vraz. Belo oblečene deklice so goste obdarile s šopki. Od tod smo šli pred Vrazov dom. To je lepa hišica v jedno nadstropje, ki se jako dobro odlikuje od drugih. Pred hišo je bil prirejen in bogato s cvetjem ozaljšan govorniški oder, na katerem se prvi prikaže predsednik hrvatske „Matiice“ Ivan pl. Kukuljevič, ki nepregledni broj čestilcev Vrazovih blizu tako-le ogovori: „Matica“ hrvatska rada je sprejela vabilo slovenskih bratov spodnje-štajerskih ter pomaga slaviti denes ne samo sedemdesetgodišnjico slavljenega pesnika hrvatsko-slovenskega, nego slavi tudi svojega mnogozasluženega bivšega tajnika Stanka Vraza. Kot predsednik „Matiice“ hrvatske pozdravljam vas tukaj zbrane slovenske rodoljube tako in z onimi čuti, kateri so pesnika vsikdar oživljali. V imenu „Matiice“ hrvatske predajem rodbini pesnika to marmorno pločo, a v imenu hrvatskih gospij in gospic izročam Vrazovej rodbini v marmor izdelani kip Vrazov, kateri je dovršil naš zaslužni umetnik Rendić. Ta krasni spomenik bode še v poznih stoletjih spominjal naše vnuke na te dni, katere smo posvetili možu, ki je vse svoje življenje žrtvoval literarneji vzajemnosti,

katera rodi zdaj ta in onkraj Sotle tako lep sad, kakoršnega se nij nadejal niti sam pesnik. Bog blagoslovi tudi v bodočnosti še ono vzajemnost mej Hrvati in Slovenci, katerej je temelj postavil Stanko Vraz, naj se uresničijo njegova prizadevanja. Slovenci in Hrvati, ki smo denes zbrani bratski složno, zakličimo: „Slava njegovemu spominu!“ In „Slava! Slava Stanku!“ zagrmelo je iz grl na tisoče broječih Vrazovih čestilcev.

Nad hišnimi vrati vzdana ploča spomenična je izsekana iz sivega marmorja, ter ima na vrhu v sredi zlato liro, pod njo pa je sledeči napis:

Na spomin

STANKA VRAZA

slavnoga pjesnika hrvatskoga i slovenskoga, nezaboravnoga tajnika Matice Ilirske, rođj. u ovom domu 30. junija 1810, umr. u Narodnom Domu u Zagrebu 24. maja 1851, postavlja ovu ploču na njegov slavni rodni dom Hrvatski i slovenski bratski rod s Maticom Hrvatskom 8. septembra 1880.

Od Hrvatice podarjen Vrazov medaljon, katerega isto tako kakor spomenično pločo umetniško izvršil je hrvatski kipar g. Rendič, uzidan je v prostranej sobi v zgorenjem nadstropji. Kip pesnika, ki je po izreku tamošnjih domačinov, poznavših Vraza, temu jako podoben, izrezan je iz belega marmorja. Okolo kipa je marmorni okvir, olupšan z lovor-vencem. Na stajalu se v zlatih črkah sveti napis: „Stanku Vrazu — Hrvatice“. Na dan slovesnosti je bil ta medaljon ovenčan s krasnim cvetjem in venci, katere so darovali posamni čestilci Vrazovi in mnoga hrvatska društva. Mej venci je bilo več takih, ki so se odlikovali posebno sè svojo dragocenostjo. Ta pesniški žrtvenik je ves dan obiskavalo nebrojno ljudstvo. V istej sobi pa je ležal na mizi odprt tudi od ljubljanskih Slovencev podarjeni „Vrazov album“, v kateri je istega dne vpisalo svoje ime nad 700 odličnih Vrazovih čestilcev. Tajnik „Hrvatke matice“ g. Kostrenič pa je nečaku Vrazovemu podaril v višnjevem baržunu vezan iztis Vrazovih spisov, katere je „Hrvatska Matica“ izdala za to svečanost. (Konec prih.)

Smešničar 38. Ubog kmetič se pripelja v mesto z vozičkom, pred katerim bila sta pripravljena dva volička. Nenavadni mestni hrup preplaši jednega izmed voličkov tako močno, da začne silno mugitati. Takoj prihiti policaj, se postavi pred kmeta ter mu pravi: zakaj ne zabranite volu tolikega tukaj v mestu nedostojnega upijanjanja? Kmetič potegne ponižno raz glave kapico se policaju nizko prikloni rekoč: „gospod, mene tukaj v mestu volič ne uboga več, zato prosim, naj mu oni prepovejo!“

Razne stvari.

(*Volilce opozorujemo*), naj v Mariboru, Ptuj, Ormoži, Središči, Ljutomeru, sv. Lenartu, Bistrici, Mahrenbergu, Vozenici, Muti in Slov. Gradci pregledajo volilne zapisnike in če najdejo, da je kdo

izpuščen ali po krivici vmeščen, naj se pritožijo. V Mariboru doteče obrok dne 20. sept. t. l.

(*G. poslanec Kukovec*) nam piše iz Ljutomera, da je zavoljo konjske dirke, katero je vodil kot načelnikov namestnik podružnice konjerejske, zadržan bil iti v Maribor zavoljo „kreisamta“ ter je pooblastil g. Kado z nalogom, naj varuje pravice obeh okrajev. To je g. Kado tudi storil, ker je edini z g. Mravljakom glasoval zoper to, da bi se Seidlu odmerilo oskrbnine 3000 fl. in 1600 fl. Dobro, in hvala za pojasnilo.

(*Grozni nalivi*) so južno železnico od Ponkve do Arnauža hudo skvarili, drugod mnogo stez, cest, mostov, njiv, travnikov in vinogradov poškodili, v Melji pod Mariborom hišo podrli in v Dravo odplavili, da so ljudje komaj živi všli, tudi v okolici Slivniški in v Račah je škoda velika.

(*Premogova zadruga v Trbovljah*) hoče akcije pomnožiti do 1,700.000 goldinarjev in prioritete do 2,400.000 gld.

(*V Ptuj*) je 10. sept. došel iz Dunaja četrti pijonirski bataljon.

(*V Ameriko*) izselila sta se 2 kmeta iz št. Paula pri Pragwaldu z rodbinama vred, potem ko sta vse imetje prodala.

(*Trtna uš*) je ugonobila v Bizeljskih goricah 50 oralov. Sedaj rujejo trsovje, za oral izkrččenega vinograda dobi posestnik 200 fl. odškodnine pa ne sme 6 let ondi trsov saditi.

(*V Celje*) pride 35. lovski bataljon, pa tudi dopolnilne zaloge bataljonov 7., 8., 19., 20.

(*Pri sv. Juriji na Šavnici*) bo slov. kat. društvo imelo svoj občni letni zbor 19. t. m. ob treh popoldne v Vidmi. Na dnevnem redu je: poročilo odborovo in volitev novega; uljudno vabi vse ude tudi iz sosednih far, ker bo tudi deželni poslanec g. Kukovec poročal o svojem delovanji v deželnem zboru.

(*Čudno smrt storila*) je 10. t. m. v Trobljah, starotrške fare pri Slov. Gradci 2½ leta stara deklica Marija Godec. Gospodinja je postavila škap pod kap, da bi deževnice nalovila. Omenjena deklica pride skrivoma do posode, se v tisto nagne tako da z glavo do vode segne. Nezmožno dete se ni moglo več zravhati in se je v plitvi posodivici vtopilo.

(*Nar. gosp. politično društvo*) pri sv. Lovrenci v Slov. goricah skliče 26. septembra popoldne ob 3. uri javni občni zbor. Na dnevnem redu je: volitev novega odbora in razni govori. Domorođci so uljudno povabljeni. Odbor.

Dražbe. 20. sept. Flor. Gajšek v Zibiki 3915 fl. 22. sept. Luka Paylin v Ciglencah 5188 fl.; 24. sept. Alojzija Buk v Črmožišči 1220 fl., B. Blažej v Cinzatu 3736 fl., Blaz Ferk v Trofinu 550 fl., Jakob Kolar 171 fl. v Celji, Lovro Kolar v Lašah 2075 fl.; 25. sept. Marija Stramšak 300 fl. v Konjicah, Ant. Levak v Artičah 4560 fl.

Loterijne številke :

V Gradci 11. septembra 1880: 31, 18, 85, 5, 79.
Na Dunaji " " 82, 20, 5, 44, 33.
Prihoduje srečkanje: 25. septembra 1880.

Najnovejši kurzi na Dunaji.

Papirna renta 77.70 — Srebrna renta 73.75 — Zlata rente 88.35 — Akcije narodne banke 833 — — Kreditne akcija 287. — 20 Napoleon 9.38 — Ces. kr. cekini 5.62 —

Organist in mežnar

v vseh cerkvenih zadevah in službah dostojno in izvrstno izurjen prosi č. g. cerkvene predstojnike za primerno orglarsko službo. Več se pozvé pri g. učitelji Fr. Kunstiči v Št. Ilji pri Velenji. 2—3

Organist,

kteri je vže 5 let službo organista in mežnarja v oběno zadovoljnost opravljal in je zdaj v Ljubljani orgljarsko šolo z jako dobrim uspehom izvršil, išče primerne službe. Pripravljen je tudi ob enem službo cerkovnika prevzeti. — Pisma naj se pošljejo uredništvu „Slov. Gosp.“

Učenec ali praktikant

nemškega in slovenskega jezika zmožen sprejme se takoj v štacuno s suknom, kurentnim in modnim blagom. Kde, to pové g. J. Leon, na velikem trgu, ob oglu stolne ulice v Mariboru. 2—3

Mladenča,

1—3

ki je šolo z dobrim uspehom dovršil, in je zdrav in 14 let star, sprejmem v uk v svojo kupčijo s špecerijskim blagom in deželnimi pridelki.

Jožef Kartin v Mariboru.

Marija Mejač,

izučena babica

se priporoča ženam na pomoč.

Stanuje v Mariboru, v koroškem predmestji, hiš. šte. 41.

Vinograd na prodaj

ki leži v Turškem vrhu, v Zaverški župniji, obstoječ iz trsja, hoste, sadnega vrta, viničarske in gosposke hiše. Vinograd velja 6600 fl., na njem je štajerska hranilnica z 2300 fl. zavarovana, toraj za več kakor za tretji del kupne sorte.

Natančneje se pozvé pri č. g. Jan. Trampušu, dekanu v Zaverčah, in pri g. Martinu Prop-u, uradniku v Gradci, Merangasse Nr. 13. 1—3

Zahvala.

Vsem velečestim, blagorodnim gospodom, ki so blagovolili me 5. septembra t. l. sè svojo čestito navzočnostjo milo razveseliti, kakor tudi vsem p. n. gospodom, ki so mi v lastnem imenu ali v imenu slavnih društev in zavodov blage čestitke dopisali ali telegrafirali, izrekujem najdostojnejšo, prirčno in iskreno zahvalo.

Dr. Jožef Muršec,
zlatomošnik.

V mojo štacuno z raznovrstnim blagom sprejemem

učenca,

ki je nemškega in slovenskega jezika zmožen.

2—3

J. Petrič v Stridau.

Čisto nove cerkvene orglje

s 7 registri (5 v manualu in 2 v pedalu) in enim vzajemnim potezom, 11' visoke, 5' 8" široke, 7' 6" z igravno mizo vred globoke, orehovo lakirane, so prav po ceni na prodaj. Tudi se zamore po obrokkih plačevati. Na vprašanja odgovarja iz uljudnosti g. Peter Irgolič, nadučitelj kolonijske šole v Mariboru. 2—2

Mravljičnih jajc

3—3

kupuje in prodaja

J. P. Holasek v Mariboru
na velikem trgu v mestni hiši.

Fotografije

ima na prodaj uljudno podpisani o tolovaji Guzaji, katere je posnel na mestu v Jelcah. Prva kaže klet, v katerej je se Guzaj branil zoper 4 žandarje, druga tolovaja mrtvega z orožjem v roci, tretja njegovo tovaršico. Vse vkup veljajo 1 fl., vsaka posebič 50 kr., v manjšej obliki 30 kr.

Jožef Martini,
fotograf v Celji.

Za dijake!

V Mariboru, v gosposkej ulici hiš. šte. 2,
v drugem nadstropji je

na prodaj:

Cela obleka temne barve za 10 glđ.
Dolga jesenska suknja (paletot) " 10 "
Velika vrtna plahta " 15 "